

**МНОГОСТРАННИ СПОРАЗУМЕНИЯ С УЧАСТИЕТО НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ**  
**В ОБЛАСТТА НА ОПАЗВАНЕ НА ОКОЛНАТА СРЕДА**

**МИНИСТЕРСТВО НА ОКОЛНАТА СРЕДА И ВОДИТЕ**

**КОНВЕНЦИЯ ЗА ОПАЗВАНЕ НА ДИВАТА ЕВРОПЕЙСКА ФЛОРА И ФАУНА И ПРИРОДНИТЕ МЕСТООБИТАНИЯ**  
**(БЕРНСКА КОНВЕНЦИЯ)**

<b>Подписване</b>	19.09.1979 г., Берн, Швейцария
<b>Ратифициране</b>	Ратифицирана от Великото народно събрание с Решение от 25.01.1991 г., ДВ, бр. 13 от 1991 г.
<b>Обнародване</b>	ДВ, бр. 23/10.03.1995 г.
<b>Влизане в сила за Република България</b>	1.05.1991 г.
<b>Интернет адрес</b>	<a href="http://www.coe.int/en/web/bern-convention">http://www.coe.int/en/web/bern-convention</a>
<b>Координираща дирекция</b>	<b>Национална служба за защита на природата (НСЗП)</b>
<b>Национален координатор</b>	<b>Валери Георгиев</b> , началник отдел „Биологично разнообразие“, дирекция „НСЗП“ Адрес: 1000 София, бул. “Мария Луиза” № 22 Телефон: +359 2 940 61 51 Факс: +359 2 940 61 27; + 359 2 988 59 13 E-mail: <a href="mailto:vtsgeorgiev@moew.government.bg">vtsgeorgiev@moew.government.bg</a>
<b>Координатор от отдел “Международно сътрудничество”</b>	Александрина Ангелова, младши експерт, дирекция „КВЕСМС“ Адрес: 1000 София, бул. “Мария Луиза” № 22 Телефон: +359 2 940 62 41 Факс: +359 2 987 38 67 E-mail: <a href="mailto:grangelova@moew.government.bg">grangelova@moew.government.bg</a>

## Основни ангажименти

1. Целите на тази Конвенция са запазването на дивата флора и фауна и техните местообитания и по-специално на тези видове и местообитания, чието запазване изисква сътрудничеството на няколко държави, както и подпомагането на това сътрудничество.
2. Специално внимание се отделя на застрашените и уязвими видове, включително застрашените и уязвими мигриращи видове.
3. Договарящите страни вземат необходимите мерки за поддържане или адаптиране на популацията на дивата флора и фауна на такова ниво, което отговаря по-специално на екологическите, научните и културните изисквания, като се отчитат икономическите изисквания, условията за отдых, както и нуждите на подвидове, разновидности или форми, изложени на риск, в дадени райони.
4. Всяка договаряща страна предприема необходимите стъпки за стимулирането на национална политика за запазване на дивата флора и фауна и природните местообитания, като се отделя специално внимание на застрашените от изчезване и уязвими видове и особено на ендемичните видове и на застрашените местообитания в съответствие с разпоредбите на тази Конвенция.
5. Всяка договаряща страна се задължава в своята политика за планиране и развитие, както и в мерките за борба срещу замърсяването, да има предвид запазването на дивата флора и фауна.
6. Всяка договаряща страна стимулира образованието и разпространява обща информация относно необходимостта от

	<p>запазване на видовете от дивата флора и фауна, както и техните местообитания.</p> <p>7. Национални доклади на 2 и на 4 години.</p> <p>8. Становища, информации, предложения и въпросници на определени теми.</p> <p>9. Участие в работни групи към Конвенцията.</p>
<b>Законодателни актове, в които е транспонирана</b>	<p>Закон за биологичното разнообразие;</p> <p>Закон за защитените територии;</p> <p>Закон за лова и опазване на дивеча.</p>
<b>Инструменти за прилагане</b>	<ol style="list-style-type: none"> <li>1. Изграждане на национална екологична мрежа.</li> <li>2. Обявяване на защитени видове растения и животни.</li> <li>3. Издаване на разрешителни за улавяне, убиване и събиране на екземпляри от защитени животински и растителни видове.</li> <li>4. Разработване и прилагане на планове за действие за застрашени растителни и животински видове.</li> <li>5. Регулирано ползване на видове от дивата фауна.</li> <li>6. Съответстващи мерки за контрол на лова и ползването, с оглед опазване на мигриращите видове.</li> <li>7. Използване на различни финансови източници за финансиране на проекти и дейности, свързани с прилагане на конвенцията, в т.ч. национални и международни.</li> </ol>